

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Grundskyld.

9) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om kommunal Grundskyld og Grundværdistigningsafgift samt om kommunal Afgift af Bygninger.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.

107. Møde.

Tirsdag den 23. Marts Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato fremsender Indenrigsministeren

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Udstedelse af Bekendtgørelse i Henhold til Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer.

Ved Skrivelser af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om nogle Dyrtidsforanstaltninger og

Forslag til midlertidig Lov om Foranstaltninger mod urimelig Handelsfor-tjeneste.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Den gældende Lov om kommunale og statslige Dyrtidsforanstaltninger, om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler, har kun Gyldighed indtil Udløbet af denne Maaned. Der har derfor været Anledning for Ministeriet til at optage til Overvejelse Spørgsmaalet om Priserne paa de Levnedsmidler, som omhandles i den gældende Lov, og desuden Spørgsmaalet om Forlængelse af de kommunale og statslige

Dyrtidsforanstaltningsregler. Ministeriet har spurgt Københavns Magistrat, Frederiksberg Kommunalbestyrelse og de store Organisationer af Kommuner om deres Stilling til dette Spørgsmaal. Københavns Kommune har navnlig henledet Opmærksomheden paa Brændselsspørgsmaalet og endvidere som sin almindelige Opfattelse udtalt, at den under Hensyn til Forholdene i det hele taget maa mene det ønskeligt, at Bestemmelserne i den nu gældende Dyrtidslov faar forlænget Gyldighed, forsaavidt de ikke afløses af en speciel Lovgivning paa de omhandlede Omraader. Frederiksberg Kommunalbestyrelse maa under Henvi-sning til, hvad Prisreguleringskommissionen for Frederiksberg har udtalt, „anse det for ønskeligt, at Gyldigheden af Bestemmelserne i den gældende Lovgivning om kommunale Dyrtidsforanstaltninger forlænges i det Omfang, som Statens og Kommunens økonomiske Forhold tillader det, dog med de Begrænsninger, som maatte følge af Ændringer i de bestaaende sociale Love, og som et rimeligt Hensyn til en Afvikling af de løbende Foranstaltninger maatte medføre“. Indenfor Bestyrelsen for Den danske Købstadforening har et Flertal udtalt, at det ikke kan anbefale, at Loven om kommunale Dyrtidsforanstaltninger forlænges, medens Mindretallet „ikke paa Forhaand kunde binde sig til anbefale, at denne Lovgivning skulde ophøre, men at man maatte forbeholde sig at tage Standpunkt til hvert enkelt Spørgsmaal i denne Lovgivning, naar Drøftelsen af Dyrtidsloven skulde finde Sted“. Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadforeninger har med alle Stemmer mod 1 udtalt Ønsket om, at Dyrtidslovene ophæves, men samtidig henstillet, „at der for Finansaaret 1920—21 foretages saadane Ændringer i Loven om Hjælpekasser, hvorved disse sættes i Stand til at afhjælpe de Savn, som eventuelt maatte opstaa for de vanskeligt stillede Beboere ved Dyrtidslovens Ophævelse“. Amtsraadsforeningen har anbefalet, at alle kommunale Dyrtidsforanstaltninger, forsaavidt angaar Landkommunerne, bortfalder fra 1. April d. A. at regne. Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse meddeler, at Organisationens Bestyrelse har delt sig i to Dele, hvoraf den ene under Hensyn til, at „Smaa-karsfolks Lønforhold paa ingen Maade er blevet forhøjet i Forhold til Prismiveauet“, ønsker Lovene fornyede, medens den anden Del mener, at Forholdene nu har ændret sig saaledes, at den særlige Forsorg